

Poultry Science Journal

ISSN: 2345-6604 (Print), 2345-6566 (Online)
<http://psj.gau.ac.ir>

نشریه علوم طیور
جلد پنجم، شماره ۲، تابستان / پاییز ۲۰۱۷

نشریه Poultry Science Journal طی مجوز شماره ۳/۱۸/۶۳۶۷۳ مورخ ۱۳۹۳/۴/۱۵ از وزارت علوم، تحقیقات و فناوری با درجه علمی - پژوهشی منتشر می شود.

این نشریه در پایگاه‌های اطلاعاتی زیر نمایه می‌شود:

www.scopus.com/sourceid/21100820651?origin=sbrowse پایگاه استنادی اسکوپوس

www.isc.gov.ir پایگاه استنادی علوم جهان اسلام

www.magiran.com پایگاه اطلاعات نشریات کشور

<http://doaj.org> پایگاه Directory of Open Access Journals (DOAJ)

sciencemedia.de پایگاه ScienceMedia

پاسخ وابسته به سن جوجه‌های گوشتی به استفاده از یک خوراک حاوی تانن بالا در جیره

Keshavarzi S, Houshmand M & Bahreini Behzadi MR

گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه یاسوج، یاسوج، ایران

Poultry Science Journal 2017, 5 (2): 83-90
DOI: 10.22069/psj.2017.12406.1232

چکیده

هدف از انجام این آزمایش، بررسی تاثیر سن جوجه‌های گوشتی بر پاسخ آن‌ها به جیره‌های غنی از تانن بود. تعداد ۳۴۰ قطعه جوجه گوشتی یک روزه سویه راس ۳۰۸ (مخلوط نر و ماده) در قالب طرح کاملاً تصادفی بین ۵ گروه آزمایشی با ۴ تکرار و ۱۷ قطعه جوجه در هر تکرار توزیع شدند. میوه بلوط به‌عنوان یک ماده خوراکی غنی از تانن به جیره‌های غذایی جوجه‌های گوشتی (در سطح ۲۵ درصد) افزوده شد و جوجه‌ها در دوره‌های مختلف پرورش با این جیره‌ها تغذیه شدند. گروه شاهد در تمامی دوره آزمایش با جیره‌ی بر پایه ذرت (بدون میوه بلوط) تغذیه شد در حالی که چهار گروه دیگر با جیره‌های حاوی میوه بلوط در یکی از دوره‌های زمانی زیر تغذیه شدند: آغازین (۱ تا ۲۱ روزگی)، پایانی (۲۲ تا ۴۲ روزگی)، ۵ هفته آخر پرورش (۸ تا ۴۲ روزگی) و یا کل دوره پرورش (۱ تا ۴۲ روزگی). یافته‌ها نشان داد پارامترهای عملکردی (مصرف خوراک، افزایش وزن بدن و ضریب تبدیل خوراک) و ویژگی‌های استخوان درشت نی بین گروه شاهد و گروه‌هایی که در دوره آغازین و پایانی با میوه بلوط تغذیه شدند، یکسان بود. تغذیه جوجه‌ها با میوه بلوط از ۸ تا ۴۲ و یا ۱ تا ۴۲ روزگی باعث کاهش معنی‌دار افزایش وزن بدن و افزایش ضریب تبدیل غذایی در کل دوره پرورش شد ($P < 0.05$). همچنین، در جوجه‌هایی که در ۵ هفته پایانی و یا کل دوره با میوه بلوط تغذیه شدند، ویژگی‌های استخوان درشت نی تحت تاثیر نامطلوب قرار گرفت ($P < 0.05$). در سن ۲۱ روزگی، وزن نسبی کبد در جوجه‌های مصرف‌کننده میوه بلوط افزایش معنی‌داری را نشان داد ($P < 0.05$). بطور کلی، پاسخ جوجه‌ها به تانن‌های جیره، تحت تاثیر سن قرار می‌گیرد. می‌توان از میوه بلوط به نحو موفقیت‌آمیزی تا سطح ۲۵ درصد جیره جوجه‌های گوشتی در دوره آغازین یا پایانی پرورش بدون اثر نامطلوب بر عملکرد و ویژگی‌های استخوان درشت‌نی استفاده نمود. در مقابل، استفاده بلند مدت (۵ یا ۶ هفته) از میوه بلوط، عملکرد را کاهش داده و می‌تواند بر ویژگی‌های استخوان درشت‌نی اثرات زیان بار داشته باشد.

کلمات کلیدی

سن
درشت نی
جوجه گوشتی
میوه بلوط
عملکرد

نویسنده مسئول

Mohammad Houshmand
hooshmand@yu.ac.ir

تاریخچه مقاله

دریافت: ۲۴ دسامبر ۲۰۱۶
ویرایش: ۱۶ مارس ۲۰۱۷
پذیرش: ۲ می ۲۰۱۷

بررسی تغییرات کیفیت خارجی تخم‌مرغ در طی دوره‌های پیش و پس از تولک‌بری

Aziz SR¹, Shaker AS¹ & Kirkuki SMS²

¹ گروه تولید دامی، مرکز تحقیقات کشاورزی، وزارت کشاورزی و منابع آب، سلیمانیه، عراق

² گروه تولید دامی، دانشکده علوم کشاورزی، دانشگاه سلیمانیه، سلیمانیه، عراق

Poultry Science Journal 2017, 5 (2): 91-95

DOI: 10.22069/psj.2017.12373.1234

چکیده

۴۸۱ تخم‌مرغ بارور از ۳ گروه مرغ محلی کردی (مشکی با گردن قهوه‌ای، سفید پر پا، و سفید پا لخت) برای ارزیابی صفات کیفیت خارجی تخم‌مرغ در طی دوره‌های پیش از پرریزی (۳۵۵ تخم‌مرغ) و پس از پرریزی (۱۲۶ تخم‌مرغ) جمع‌آوری شد. طول و عرض تخم‌مرغ‌ها با کولیس اندازه‌گیری و شاخص شکل محاسبه شد. نتایج نشان داد که وزن تخم‌مرغ در هر سه گروه در دوره‌ی پس از پرریزی بیشتر از دوره‌ی پیش از پرریزی بود ($P < 0/05$). طول تخم‌مرغ در مرغ‌های مشکی گردن قهوه‌ای اختلاف معنی‌داری با مرغ‌های سفید پر پا در دو دوره‌ی پرریزی داشت، اما این تفاوت با مرغ‌های سفید پا لخت وجود نداشت. همچنین عرض تخم‌مرغ در دو دوره‌ی پرریزی بین مرغ‌های مشکی گردن قهوه‌ای و سفید پر پا مشابه بود، ولی با مرغ‌های سفید پا لخت تفاوت داشت. شاخص شکل تخم‌مرغ نیز در بین دو دوره‌ی پرریزی برای مرغ‌های سفید پر پا مشابه بود، ولی در مرغ‌های مشکی گردن قهوه‌ای و مرغ‌های سفید پا لخت تفاوت معنی‌داری وجود داشت ($P < 0/05$). نتایج این آزمایش نشان می‌دهد که صفات خارجی تخم‌مرغ در طی دوره‌ی پس از پرریزی نسبت به پیش از پرریزی بهبود می‌یابد، و تنوع بین صفات خارجی کیفیت تخم‌مرغ در مرغ‌های تخم‌گذار می‌تواند منشأ ژنتیکی داشته باشد.

کلمات کلیدی

مرغ بومی
پرریزی طبیعی
کیفیت خارجی تخم‌مرغ

نویسنده مسئول

Ahmed Shaker
kosrat_ahmed@yahoo.com

تاریخچه مقاله

دریافت: ۲۶ دسامبر ۲۰۱۶
ویرایش: ۲۵ آوریل ۲۰۱۷
پذیرش: ۲۳ ژوئن ۲۰۱۷

تأثیر سیلی مارین بر وضعیت اکسیداتیو و مشخصات استخوان بلدرچین ژاپنی در معرض استرس اکسیداتیو القاء شده توسط تتراکلریدکربن

Moradi F¹, Samadi F¹, Dastar B² & Samadi S³

¹ گروه فیزیولوژی دام و طیور، دانشکده علوم دامی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران
² گروه تغذیه دام و طیور، دانشکده علوم دامی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران
³ دانشجوی دکتری گروه علوم باغبانی دانشگاه شیراز، ایران

Poultry Science Journal 2017, 5 (2): 97-104
DOI: 10.22069/psj.2017.11432.1194

چکیده

این آزمایش به منظور ارزیابی تأثیر سیلی مارین بر وضعیت اکسیداتیو، مشخصات استخوان و برخی فراسنجه‌های خونی در بلدرچین ژاپنی درگیر شده با استرس اکسیداتیو توسط تتراکلریدکربن انجام شد. این آزمایش در قالب طرح کاملاً تصادفی با چهار تکرار و ۳۰ پرنده در هر تکرار با چینه فاکتوریل ۲ × ۲ با دو دوز سیلی مارین (صفر و یک میلی‌لیتر به ازای هر کیلوگرم وزن بدن) و تتراکلریدکربن (صفر و یک میلی‌لیتر به ازای هر کیلوگرم وزن بدن) اجرا شد. نتایج نشان داد که تقابل بین سیلی مارین و تتراکلریدکربن بر غلظت‌های کلسترول کل، تری‌گلیسرید، گلوکز، آلبومین، کلسیم و آلکالین فسفاتاز معنی‌دار بودند ($P < 0.05$). در مقابل، غلظت‌های فسفر، پروتئین کل و HDL-C سرم خون بین تیمارهای آزمایشی متفاوت نبودند. تیمارهای آزمایشی تأثیر معنی‌داری بر فعالیت سوپراکسید دسموتاز سرم خون داشتند ($P < 0.05$)، اما بر فعالیت گوتاتیون پراکسیداز و غلظت مالون‌دی‌آلدهید تأثیری نداشتند. تیمارهای آزمایشی بر وزن، ضخامت و قطر خارجی و داخلی استخوان ران موثر بودند ($P < 0.05$)، اما بر طول، خاکستر، حجم و تراکم موثر نبودند. این مطالعه نشان می‌دهد که سیلی مارین توانایی کاهش اثرات منفی استرس اکسیداتیو القاء شده توسط تتراکلریدکربن بر بلدرچین ژاپنی را دارد.

کلمات کلیدی

شاخص استخوان
بلدرچین ژاپنی
تنش اکسیداتیو
فراسنجه‌های خون

نویسنده مسئول

Firooz Samadi
F.Samadi@gau.ac.ir

تاریخچه مقاله

دریافت: ۴ اگوست ۲۰۱۶
ویرایش: ۶ ژوئن ۲۰۱۷
پذیرش: ۲۳ ژوئن ۲۰۱۷

بررسی اثرات تزریق داخل تخم مرغ نانوکورکومین بر استرس اکسیداتیو و بافت شناسی قلب در جنین جوجه

Araghi A¹, Nazaktabar A¹, Sayrafi R¹, Salehi A², Golshahi H³, Jahanbakhsh M² & Seifi S¹

¹ دانشکده دامپزشکی، دانشگاه فناوری‌های نوین آمل، آمل، ایران

² گروه بهداشت و سلامت غذایی، مرکز بهداشت عمومی، علوم دارویی دانشگاه تهران، تهران، ایران

³ گروه پاتولوژی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

Poultry Science Journal 2017, 5 (2): 105-111

DOI: 10.22069/psj.2017.12357.1231

چکیده

این مطالعه به منظور ارزیابی اثرات نانوکورکومین بر استرس اکسیداتیو و بافت شناسی قلب جنین جوجه طراحی شد. نانوکورکومین در زرده تخم مرغ جنین دار ۴ روزه در سه دوز ۱۰ ppm، ۱۰۰ ppm و ۱۰۰۰ ppm تزریق شد. گروه شاهد به همان روش نرمال سالیین دریافت کردند. استرس اکسیداتیو عضله قلب با اندازه‌گیری مالون‌دی‌آلدئید، گلوتاتیون و توان آنتی‌اکسیدانی احیاء آهن ارزیابی شد. همچنین چربی‌های سرم و هیستوپاتولوژی عضله قلب مورد بررسی قرار گرفت. اختلاف آماری معنی‌داری بین سطوح گلوتاتیون، مالون‌دی‌آلدئید و توان آنتی‌اکسیدانی احیاء آهن در گروه‌های تیمار و شاهد وجود نداشت ($P > 0/05$). پروفایل چربی سرم در گروه ۱۰۰۰ ppm تغییر کرد و میزان تری‌گلیسیرید نسبت به گروه شاهد کمتر ($P < 0/01$) و میزان HDL-C و نسبت به گروه شاهد بیشتر ($P < 0/01$) شد. بافت شناسی عضله قلب در گروه‌های ۱۰ ppm و ۱۰۰ ppm و گروه شاهد مشابه بود ولی در گروه ۱۰۰۰ ppm درهم گسیختگی ماهیچه‌های قلبی و نفوذ ملایم سلول‌های التهابی تک هسته‌ای بین فیبرهای عضلانی مشخص بود. می‌توان نتیجه‌گیری کرد که نانوکورکومین در غلظت ۱۰۰ ppm به بافت عضله قلب جنین جوجه صدمه‌ای نمی‌زند و می‌تواند به عنوان یک ماده با ارزش در جلوگیری از بیماری‌های قلبی - عروقی مطرح باشد.

کلمات کلیدی

نانوکورکومین
استرس اکسیداتیو
جنین جوجه

نویسنده مسئول

Saeed Seifi
saeedseifi57@gmail.com

تاریخچه مقاله

دریافت: ۱۴ دسامبر ۲۰۱۶
ویرایش: ۲۲ می ۲۰۱۷
پذیرش: ۱۵ جولای ۲۰۱۷

تخمین پارامترهای ژنتیکی کیفیت تخم مرغ در مرغان بومی خراسان رضوی با استفاده از روش آماری بیزی

Kheirkhah Z¹, Hassani S¹, Zerehdaran S², Ahani Azari M¹, Sekhavati MH² & Salehinasab M³

¹ گروه ژنتیک و اصلاح نژاد دام و طیور، دانشکده علوم دامی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران
² گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران
³ گروه علوم دامی، دانشکده علوم دامی و شیلات، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری، ساری، ایران

Poultry Science Journal 2017, 5 (2): 113-121
DOI: 10.22069/psj.2017.12500.1239

چکیده

این مطالعه به منظور تخمین پارامترهای ژنتیکی موثر بر کیفیت تخم مرغ در مرغان بومی خراسان رضوی انجام شد. مولفه‌های (کو) واریانس با استفاده از روش آماری بیزی از طریق نمونه‌گیری گیبس در نرم افزار GIBBS3F90 تخمین زده شد. هزار عدد تخم مرغ از ۷۷۵ مرغ (در سن ۲۸ تا ۳۹ هفتگی) مربوط به نهمین نسل مرکز اصلاح نژاد مرغان بومی استان خراسان رضوی، جمع آوری شد. کیفیت خارجی (شامل وزن تخم مرغ، وزن مخصوص، طول، عرض، استحکام پوسته، وزن پوسته و ضخامت پوسته) و کیفیت داخلی (شامل قطر زرده، ارتفاع زرده، وزن زرده، شاخص زرده، قطر سفیده، ارتفاع سفیده، وزن سفیده، شاخص سفیده و واحد هاو) بر روی نمونه‌های تخم مرغ اندازه‌گیری شد. شش مدل حیوانی تک صفتی برای تخمین پارامترهای ژنتیکی استفاده شد و بهترین مدل برای هر صفت بوسیله معیار انحراف اطلاعات (DIC) تعیین شد. همبستگی‌های ژنتیکی و فنوتیپی بین صفات بوسیله مدل حیوانی دو صفتی تخمین زده شد. توارث پذیری مستقیم تخمین زده شده برای صفات بین ۰/۱ (وزن تخم مرغ) تا ۰/۳۹ (شاخص زرده) قرار داشت. برای تمام صفات به جز قطر و شاخص سفیده، در نظر گرفتن اثرات مادری در مدل منجر به کاهش قابل توجه در توارث‌پذیری مستقیم شد. همبستگی ژنتیکی وزن تخم مرغ با استحکام و ضخامت پوسته منفی بود. در نتیجه، با توجه به همبستگی‌های ژنتیکی بین صفات کیفیت داخلی و خارجی، انتخاب بر اساس وزن تخم مرغ و ضخامت پوسته باعث ارتقا صفات کیفیت داخلی و خارجی تخم مرغ می‌شود. همچنین، در نظر گرفتن اثرات مادری به شکل ژنتیکی و محیط دائمی در مدل آماری منجر به تخمین‌های دقیق‌تر برای اکثر صفات گردید.

کلمات کلیدی

تخم مرغ
مرغ
اثرات مادری
روش آماری بیز
پارامترهای ژنتیکی

نویسنده مسئول

Saeed Zerehdaran
zerehdaran@um.ac.ir

تاریخچه مقاله

دریافت: ۵ ژانویه ۲۰۱۷
ویرایش: ۷ ژوئن ۲۰۱۷
پذیرش: ۲۳ ژوئن ۲۰۱۷

بررسی مقاومت به آموکسی سیلین / کلاولانیک اسید و سفوتاکسیم در سویه‌های سالمونلا مینوستا و سالمونلا هایدلبرگ جداسازی شده از جوجه‌های گوشتی

Rodrigues IBBE¹, Ferreira KFS¹, Silva RL¹, Machado SA¹, Nascimento ER¹, Rodrigues DP², Aquino MHC¹ & Pereira VLA¹

¹ گروه بهداشت دام، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه ایالتی فلومنس، نیتروی، برزیل
² گروه باکتری‌شناسی، موسسه اسوالدو کروز، ریو دو ژانیرو، برزیل

Poultry Science Journal 2017, 5 (2): 123-129
DOI: 10.22069/psj.2017.12886.1247

چکیده

در این مطالعه مقومت سویه‌های مختلف باکتری سالمونلا به آنتی‌بیوتیک‌های بتا-لاکتون مورد مطالعه قرار گرفت. سالمونلا مینوستا (۳۶ سویه) و سالمونلا هایدلبرگ (۲۴ سویه) از جوجه‌های گوشتی و لاشه‌ی آن‌ها از طریق روش انتشار دیسک جداسازی شد و ژن‌های مقاوم blaACC-1، blaCTX-M-8 و blaCMY-2 بوسیله پی‌سی‌آر شناسایی شد. از ۶۰ سویه‌ی مورد بررسی، ۸۰٪ حداقل به یکی از آنتی‌بیوتیک‌ها مقاوم بودند. مشخصاً، ۶۶/۷٪ به آموکسی‌سیلین / کلاولانیک اسید و ۷۵٪ به سفوتاکسیم مقاوم بودند. در بین سویه‌های مقاوم به آموکسی‌سیلین / کلاولانیک اسید، ژن blaCMY-2 در ۴۰٪، ژن blaACC-1 در ۳۷/۵٪، و ژن blaCTX-M-8 در ۷/۵٪ تشخیص داده شد. در بین سویه‌های مقاوم به سفوتاکسیم، ما ژن blaCTX-M-8 را در ۱۳/۳٪، ژن blaACC-1 را در ۳۳/۳٪، و ژن blaCMY-2 را در ۳۱/۱٪ تشخیص دادیم. وجود سویه‌ای سالمونلا‌ی مقاوم به سفوتاکسیم و آموکسی‌سیلین / کلاولانیک اسید، و بتالاکتامازها در این سویه‌ها از نظر بهداشت و سلامت عمومی و اقتصادی مهم هستند.

کلمات کلیدی

جوجه گوشتی
سالمونلا
مقاومت میکروبی
داروی ضد میکروبی

نویسنده مسئول

Isabela Borges Bergamo
Esteves Rodrigues
isabelabergamo@hotmail.com

تاریخچه مقاله

دریافت: ۲۸ فوریه ۲۰۱۶
ویرایش: ۳ جولای ۲۰۱۷
پذیرش: ۲۱ جولای ۲۰۱۷

تعیین نیاز روی بلدرچین‌های ژاپنی (*Coturnix coturnix japonica*) با استفاده از منحنی پاسخ مکمل نانو ذرات اکسید روی

Abbasi M¹, Dastar B¹, Afzali N², Shams Shargh M¹ & Hashemi SR³

¹ گروه تغذیه دام و طیور، دانشکده علوم دامی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، ایران
² گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه بیرجند، ایران
³ گروه فیزیولوژی دام و طیور، دانشکده علوم دامی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، ایران

Poultry Science Journal 2017, 5 (2): 131-143
DOI: 10.22069/psj.2017.13227.1262

چکیده

این مطالعه به منظور بررسی تاثیر سطوح روی و اندازه ذرات اکسید روی (نانو و میکرو) بر عملکرد رشد، فعالیت آنزیم‌های سرم، خصوصیات لاشه و نیاز روی بلدرچین ژاپنی انجام شد. آزمایش روی ۵۷۶ بلدرچین ژاپنی یک روزه (مخلوط نر و ماده) در ۳۶ واحد آزمایشی انجام شد. به منظور تخلیه ذخایر روی بدن تا سن ۱۰ روزگی، پرنده‌ها با استفاده از جیره برپایه ذرت و کنجاله سویا که از نظر میزان روی کمبود داشت (۲۷ میلی‌گرم بر کیلوگرم) تغذیه شدند. سپس، بلدرچین‌ها به صورت تصادفی در ۹ تیمار آزمایشی شامل: یک تیمار شاهد (۲۷ میلی‌گرم بر کیلوگرم روی)، یکی از ۴ سطح روی (۲۵، ۵۰، ۷۵ و ۱۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم روی) که با استفاده از ۲ اندازه ذره اکسید روی (نانو یا میکرو اکسید روی) مکمل شده بود قرار گرفتند. پرندگان از سن ۱۰ تا ۴۰ روزگی با جیره‌های آزمایشی تغذیه شدند. وزن بدن و خوراک مصرفی، هر ۱۰ روز برای هر واحد آزمایشی اندازه‌گیری و در نهایت ضریب تبدیل خوراک محاسبه شد. در ۴۰ روزگی، ۲ بلدرچین نر به ازای هر واحد آزمایشی کشتار و خصوصیات لاشه اندازه‌گیری شد. افزایش معنی‌دار وزن بدن ($P < 0.01$) و ضریب تبدیل خوراک ($P < 0.05$) به صورت تابعیت درجه ۲ در پرندگان تغذیه شده با سطوح روی در سن ۲۰ تا ۳۰ روزگی مشاهده شد. افزایش سطح روی به طور معنی‌دار باعث افزایش وزن نسبی بیضه ($P < 0.01$) و ران ($P < 0.05$) شد. در این مطالعه، سطح بهینه روی برای افزایش وزن بدن بلدرچین ژاپنی، ۹۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم جیره برای سن ۱۰ تا ۲۰ روزگی، ۷۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم برای سن ۲۰ تا ۳۰ روزگی و ۵۹ میلی‌گرم بر کیلوگرم برای سن ۳۰ تا ۴۰ روزگی برآورد شد.

کلمات کلیدی

روی
اندازه ذرات
احتیاجات
بلدرچین ژاپنی

نویسنده مسئول

Behrouz Dastar
dastar@gau.ac.ir

تاریخچه مقاله

دریافت: ۵ ژوئن ۲۰۱۷
ویرایش: ۱۱ آگوست ۲۰۱۷
پذیرش: ۱۹ آگوست ۲۰۱۷

تاثیر کوآنزیم Q₁₀ و ویتامین C بر عملکرد و فراسنجه‌های خونی جوجه‌های گوشتی تحت استرس گرمایی

Raeisi-Zeydabad S, Mirmahmoudi R, Esmailipour O & Mazhari M

گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه جیرفت، جیرفت ایران

Poultry Science Journal 2017, 5 (2): 145-152
DOI: 10.22069/psj.2017.13733.1272

چکیده

آزمایش حاضر به منظور بررسی اثر کوآنزیم Q₁₀ و ویتامین C بر عملکرد و برخی فراسنجه‌های خونی جوجه‌های گوشتی تحت تنش گرمایی طراحی گردید. این تحقیق به روش فاکتوریل ۲ × ۳ روی ۲۴۰ قطعه جوجه نر یک‌روزه سویه راس ۳۰۸ با شش تیمار شامل سه سطح کوآنزیم Q₁₀ (صفر، ۲۰ و ۴۰ میلی گرم بر کیلوگرم جیره) و دو سطح ویتامین C (صفر و ۲۵۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم جیره)، با چهار تکرار (هر تکرار شامل ۱۰ پرنده) انجام شد. از ۲۵ روزگی، پرندگان به مدت هشت ساعت در روز از ساعت نه صبح تا پنج بعد از ظهر در معرض دمای ۲ ± ۳۵ درجه سانتی‌گراد قرار گرفتند. مصرف خوراک، افزایش وزن زنده و ضریب تبدیل خوراک در روزهای ۱۰، ۲۵ و ۴۲ روزگی ثبت گردید. در پایان آزمایش (۴۲ روزگی)، دو جوجه از هر پن به طور تصادفی انتخاب و پس از وزن‌کشی و خون‌گیری کشتار شدند. افزودن کوآنزیم Q₁₀ باعث بهبود افزایش وزن زنده و ضریب تبدیل خوراک طی دوره های رشد (۲۵-۱۱ روزگی)، پایانی (۴۲-۲۶ روزگی) و همچنین کل دوره پرورش (۴۲-۱ روزگی) گردید، در حالی که افزودن ویتامین C فقط باعث بهبود افزایش وزن روزانه و ضریب تبدیل خوراک طی دوره رشد (۲۵-۱۱ روزگی) شد ($P < 0.05$). غلظت گلوکز، کلسترول و تری‌گلیسریدهای خون پس از افزودن کوآنزیم Q₁₀ به طور معنی داری کاهش یافت ($P < 0.05$). افزودن همزمان کوآنزیم Q₁₀ و ویتامین C باعث کاست شمار هتروفیل‌ها (H) و افزایش شمار لیمفوسایت‌ها (L) و در نتیجه کاهش نسبت هتروفیل‌ها به لیمفوسایت‌ها (H/L) گردید ($P < 0.05$). غلظت هورمون‌های کورتیکواسترون و T₄ تحت تاثیر افزودن کوآنزیم Q₁₀ به خوراک بهبود یافت ($P < 0.05$). در صورتیکه ویتامین C تاثیری بر غلظت این هورمون‌ها نداشت. نتایج تحقیق حاضر نشان داد که افزودن ۴۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم خوراک از کوآنزیم Q₁₀ و ۲۵۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم خوراک از ویتامین C به جیره جوجه‌های گوشتی پرورش یافته تحت شرایط استرس گرمایی باعث بهبود عملکرد رشد می‌شود.

کلمات کلیدی

گلوکز
استرس گرمایی
تری‌گلیسرید
گلوبول قرمز
کورتیکواسترون

نویسنده مسئول

Rouhollah Mirmahmoudi
mirmahmoodi@ujiroft.ac.ir

تاریخچه مقاله

دریافت: ۲۹ جولای ۲۰۱۷
ویرایش: ۲۳ آگوست ۲۰۱۷
پذیرش: ۷ سپتامبر ۲۰۱۷

تاثیر دانه کتان پرتوتابی شده بر عملکرد، خصوصیات لاشه، فراسنجه‌های خونی و قابلیت هضم مواد مغذی در جوجه‌های گوشتی

Beheshti Moghadam MH¹, Rezaei M¹, Behgar M² & Kermanshahi H³

¹ گروه علوم دامی، دانشکده علوم دامی و شیلات، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری، ساری، ایران

² موسسه تحقیقات فناوری و علوم هسته‌ای، کرج، ایران

³ گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

Poultry Science Journal 2017, 5 (2): 153-163

DOI: 10.22069/psj.2017.13717.1271

چکیده

هدف از این مطالعه، بررسی اثرات تغذیه‌ای دانه کتان پرتوتابی شده بر عملکرد، خصوصیات لاشه، فراسنجه‌های خونی، ویسکوزیته محتویات هضمی و قابلیت هضم مواد مغذی در جوجه‌های گوشتی بود. این آزمایش به صورت فاکتوریل ۲ × ۲ با یک تیمار شاهد، در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۳۲۰ قطعه جوجه یک روزه، در ۵ تیمار و ۴ تکرار (۱۶ جوجه در هر تکرار) انجام شد. تیمارهای آزمایشی شامل جیره ذرت-سویا (جیره شاهد)، جیره‌های حاوی ۱۰ و ۲۰ درصد دانه کتان بدون پرتوتابی و ۱۰ و ۲۰ درصد دانه کتان پرتوتابی شده با دز ۲۰ کیلوگرمی انجام شد. تغذیه‌ی دانه کتان پرتوتابی شده منجر به افزایش وزن بدن در دوره‌های رشد و پایانی شد ($P < 0.05$). در دوره‌ی پایانی جوجه‌های گوشتی تغذیه شده با جیره حاوی ۲۰ درصد دانه کتان، کمترین افزایش وزن را داشتند و همچنین درصد سینه در این تیمار در مقایسه با جوجه‌های تغذیه شده با ۱۰ درصد دانه کتان کمتر بود ($P < 0.05$). در صد ران در جوجه‌های تغذیه شده با ۲۰ درصد دانه کتان نسبت به ۱۰ درصد کتان بالاتر بود ($P < 0.05$). در تیمار حاوی ۲۰ درصد دانه کتان پرتوتابی شده، درصد جگر به طور معنی‌داری نسبت به تیمارهای دیگر کاهش یافت ($P < 0.05$). پرنده‌گانی که با جیره‌های حاوی ۲۰ درصد دانه کتان پرتوتابی شده و بدون پرتوتابی تغذیه شده بودند، نسبت به پرنده‌گانی که ۱۰ درصد دانه کتان پرتوتابی شده و بدون پرتوتابی را مصرف کرده بودند، فعالیت آنزیم آسپارات آمینوترانسفراز کمتری را نشان دادند. با مصرف دانه کتان در تیمارها، قابلیت هضم ماده خشک، ماده آلی و چربی خام کاهش یافت ($P < 0.05$). قابلیت هضم ظاهری ماده خشک، ماده آلی و چربی خام در تیمارهای حاوی دانه کتان پرتوتابی شده نسبت به تیمارهای حاوی دانه کتان بدون پرتوتابی افزایش یافت. همچنین مصرف دانه کتان پرتوتابی شده نسبت به دانه کتان بدون پرتوتابی، ویسکوزیته محتویات هضمی را به طور معنی‌داری کاهش داد. نتایج این مطالعه نشان داد، پرتوتابی دانه کتان موجب افزایش مصرف دانه کتان در جیره، بدون هیچ گونه اثر منفی روی عملکرد جوجه‌های گوشتی می‌شود.

کلمات کلیدی

جوجه گوشتی

دانه کتان

عملکرد

پرتوتابی الکترون

قابلیت هضم مواد مغذی

نویسنده مسئول

Mansour Rezaei

mrezaei2000@yahoo.com

تاریخچه مقاله

دریافت: ۲۶ جولای ۲۰۱۷

ویرایش: ۱۶ سپتامبر ۲۰۱۷

پذیرش: ۲۸ سپتامبر ۲۰۱۷

اثرات عصاره الکی رازیانه بر تولید تخم مرغ، وضعیت آنتی اکسیدانی و صفات استخوان مرغان تخم گذار مسموم شده با تتراکلرید کربن

Hadavi A, Kermanshahi H, Nassiri Moghaddam H & Golian A

گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

Poultry Science Journal 2017, 5 (2): 165-171
DOI: 10.22069/psj.2017.13828.1277

چکیده

این مطالعه جهت بررسی اثرات عصاره الکی رازیانه بر تولید تخم مرغ، پارامترهای سرم خون و صفات استخوانی مرغان تخم گذار مسموم شده با تتراکلرید کربن انجام شد. تعداد ۱۹۲ مرغ تخم گذار های لاین W-۳۶ (۴۶ هفته) به طور تصادفی به ۴ تیمار با ۴ تکرار و ۱۲ پرنده در هر تکرار برای ۹ هفته آزمایش اختصاص یافتند. تیمارهای آزمایشی عبارت بودند از ۱- تیمار پایه (شاهد مثبت)، ۲- تیمار پایه که با ۳۰ میلی لیتر تتراکلرید کربن در هر کیلوگرم خوراک مسموم شده بودند (شاهد منفی)، ۳- تیمار شاهد منفی به همراه ۵۰ میلی گرم عصاره الکی رازیانه در کیلوگرم جیره (۱۰۰F)، ۴- تیمار شاهد منفی به همراه ۱۰۰ میلی گرم عصاره الکی رازیانه در کیلوگرم جیره (۱۰۰F). تولید تخم مرغ و مصرف خوراک به صورت هفتگی ثبت شد. در انتهای دوره آزمایش، نمونه خون از ۱۲ پرنده از هر تیمار استحصال شد و سپس پرنده‌ها کشتار شدند تا میزان معدنی شدن و مقاومت استخوان پا بررسی شود. سطح بالاتر عصاره رازیانه (۱۰۰F) میزان تولید تخم مرغ و مصرف خوراک را در مقایسه با شاهد منفی به طور معنی دار ($P < 0.05$) افزایش و میزان تخم مرغ های ترک دار را به صورت معنی دار ($P < 0.05$) کاهش داد. سطح بالاتر عصاره رازیانه (۱۰۰F) سطح کلسیم و فسفر سرم را به صورت معنی دار افزایش داد ($P < 0.05$)، پروفایل لیپیدهای سرم و آنزیم های کبدی را در مقایسه با تیمار مسموم شده به طور معنی دار ($P < 0.05$) کاهش داد. همچنین، تیمار ۱۰۰ میلی گرم عصاره رازیانه میزان ابقای کلسیم و فسفر در استخوان ران، نیروی برشی و همچنین اندیکس نرمی استخوان را در مقایسه با تیمار مسموم شده با تتراکلرید کربن به طور معنی دار ($P < 0.05$) بهبود بخشید. به طور کلی، افزودن ۱۰۰ میلی گرم عصاره رازیانه به جیره مرغ های تخم گذار مسموم شده با تتراکلرید کربن می تواند اثرات مخرب این ماده را بهبود دهد، تولید تخم مرغ، پارامترهای سرم و خصوصیات استخوان پا را در مقایسه با تیمار مسموم شده بهبود دهد، در حالی که عصاره رازیانه نتوانست در مقایسه با تیمار شاهد منفی اثر معنی داری بر پارامترهای مورد بررسی داشته باشد.

کلمات کلیدی

مرغ تخم گذار
پروفایل سرم
عصاره رازیانه
تولید تخم مرغ
خصوصیات استخوان

نویسنده مسئول

Hassan Kermanshahi
kermansh@um.ac.ir

تاریخچه مقاله

دریافت: ۱۳ جولای ۲۰۱۷
ویرایش: ۱۱ سپتامبر ۲۰۱۷
پذیرش: ۱۲ سپتامبر ۲۰۱۷

Poultry Science Journal

ISSN: 2345-6604 (Print), 2345-6566 (Online)
<http://psj.gau.ac.ir>

نشریه علوم طیور
جلد پنجم، شماره ۲، تابستان / پاییز ۲۰۱۷

Persian Abstract

این نشریه در پایگاه‌های اطلاعاتی زیر نمایه می‌شود:

www.scopus.com/sourceid/21100820651?origin=sbrowse	پایگاه استنادی اسکوپوس
www.isc.gov.ir	پایگاه استنادی علوم جهان اسلام
www.magiran.com	پایگاه اطلاعات نشریات کشور
http://doaj.org	پایگاه Directory of Open Access Journals (DOAJ)
sciencemedia.de	پایگاه ScienceMedia